

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a făpturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America . . . . 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Matei Corvin No. 375
LIPOVA Jud. Timiș.

SUMARUL :

1. Cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu.
2. Cel născut dela Dumnezeu nu comite păcat.
3. Nimeni să nu-ți disprețuiască

- tinerețea.
4. „Da, Eu viu curând.“
  5. Isus este Ușa.
  6. Haidem să trecem dincolo de lac.

7. Lecțiuni Biblice.
8. Vindecări Divine.
9. O întâmplare minunată . . .
10. Botezuri cu Duh Sfânt
11. Incunoștiințare.

Cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu.

Un lucru de cea mai mare căpetenie pentru un credincios este, ca el să știe cum trebuie să se poarte în casa lui Dumnezeu. Să întâmplă uneori ca un om mai de rînd să petreacă într'o casă a unor oameni cu o poziție mai înaltă lumească, și atunci omul de rînd își dă toată silința ca să fie cât mai respectuos și să se poarte cât mai gingaș. La felul însă cum trebuie să se poarte credinciosul în casa lui Dumnezeu, am observat că creștinii să cugetă prea puțin, și de aceea m'am hotărît ca prin mila lui Dumnezeu să scriu acest articol în care să arat încât Domnul mă va ajuta, ce pretinde Dumnezeu dela noi atunci când ne aflăm în casa Lui.

Dacă Dumnezeu pretinde dela fiecare credincios ca să știe cum să petreacă în casa Lui, apoi acest lucru îl pretinde El într'o mai mare măsură dela aceia cari sunt puși a supravegea în popor. În textul articolului nostru, ap. Pavel se adresează cu cuvintele către Timotei care era rînduit a fi episcop (priveghetor) al bisericii din Efes. Acest tânăr ajuns la aceasta înaltă treaptă în Biserica lui Dumnezeu, trebuia să știe cum să se poarte în ea în orice privință și în orice direcție. Unii cred și sunt mulțu-

„Dar dacă voi zăbovi, să știți cum trebuie să te porți în casa lui Dumnezeu, care este Biserica Dumnezeului celui viu, stîlpul și temelie adevărului“. I Timot. 3:15.

miți atunci când în adunările lor nu se petrec vorbiri, rîsuri, etc. Toate aceste sunt la loc și nu este iertat ca în casa lui Dumnezeu să fie unii cari în timp ce alții să roagă, cântă ori predică, ei să se rîdă, sau să vorbească, ori să doarmă, etc. Aceste nu sunt permise nici atunci când adunarea este în liniște sau în repaus. Pe lângă aceste însă, sunt mai multe alte lucruri pe cari un conducător pus ca să supravegheze în casa lui Dumnezeu, trebuie să le știe și să le cunoască. Sunt membrii cari ajung în diferite păcate conducătorul trebuie să știe cum să procedeze față de ei, sunt alții cari au diferite daruri, conducătorul trebuie să știe cum să se folosească acele la locul și la timpul lor. Cu un cuvânt conducătorul trebuie să știe a face toate după voia și plăcerea Domnului. Unde se caută plăcerea și voința lui Dumnezeu, acolo unde conducătorul este treaz și predat lui Dumnezeu și acolo unde conducătorul știe care este voia lui Dumnezeu cea bună plăcută și desăvârșită, și el numai pe aceea o caută și urmează, acolo totul se petrece în cea mai mare rînduială și bunăcuviință. Acolo însă unde conducătorul nu știe sau nu vrea să știe aceste, acolo

este neorânduială și tot lucrul rău. Și dacă oamenii cer socoteală dela aceia pe cari ei îi pun peste averile lor, atunci când ei lucrează fără rânduială și nici nu-i țin în slujba lor, atunci să fim siguri că și Dumnezeu cere socoteala dela toți acei conducători puși ca să privegheze în casa Sa, dacă ei nu i-au măsurat împotriva neorânduiei. „Căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, că în toate Bisericile sfinților”. I Cor. 14:33.

Cum trebuie să procedeze conducătorul când un membru a păcătuț împotriva Domnului? Păcate împotriva Domnului sunt toate acele lucrări sau vorbiri, prin cari se atacă onoarea și cinstea lui Dumnezeu. Pe ele am putea să le împărțim în trei clase: Păcate făcute prin neștiință, păcate făcute în ispită fără ale fi poftit, și păcate făptuite din poftă și cu plan mai dinainte chibzuit, adică cu premeditare.

Păcatele prin neștiință. Păcat prin neștiință este acela, pe care cineva îl comite, fără ca să știe ca ceea ce el face sau vorbește este un păcat. În astfel de păcate ajung toți oamenii de pe pământ și prin urmare și credincioșii. „Fiindcă pe pământ nu este nici un om fără prihană, care să facă binele și să nu păcătuiască”. „Toți greșim în multe feluri” Iacov 3:2. Toate aceste păcate însă făcute fără voie și fără ale cunoaște, ele devin iertate. Domnul Isus Hristos mijlocește pentru iertarea din aceste păcate înaintea Tatălui. Ebr. 7:25 I Ioan 2:2 Fapte 17:30.

Păcatele de bună voie însă fără plan de a le comite. Aceste sunt toate acele păcate, în cari unii membri din Biserica lui Dumnezeu pot ajunge, nu fiindcă ei le-au poftit în inima lor, decât satana s'a năpustit asupra lor într'un moment când ei nu și-au putut da seama că ceea ce fac nu este bine și plăcut lui Dumnezeu. Un astfel de păcat a comis ap. Petru când tăgăduit pe Domnul. El a știut că a fost cu Domnul, a mărturisit mai dinainte că este gata să meargă cu El și în închisoare și la înoarte, totuș însă când a fost pus în fața crucii sau a suferințelor de teamă de-a intra în ele, s'a tăgăduit de Domnul. Planul mai înainte de al tăgădui, nu era la el, însă în fața ispitei n'a putut rezista și a păcătuț. După acelaș exemplu se poate întâmpla și astăzi cu unli membri în Biserică cari să păcătuiască din frica de pedeapsă, etc. păcatul lor este destul de grav, dar dacă să căiesc din inimă și să roagă Domnului, ei mai pot primi îndurare și milă Mat. 26:69-75. Inșă fiecare credincios trebuie să țină seama de cuvintele scrise: „Copilașilor, vă scriu aceste lucruri, ca să nu păcătuți”. I Ioan 2:1.

Păcatele făptuite cu premeditare. Aceste sunt păcate făptuite în urma unei poște care s'a zămislit în inima persoanei. Păcatul nu s'a făptuit în momentul când pofta s'a încuibat în inimă; dela încuibarea ei până la comiterea păcatului au trecut zile, săptămâni, luni și poate chiar și ani. Cređin-

ciosul în care s'a zămislit aceasta poftă păcătoasă, a avut destul timp să roage pe Dumnezeu ca să o stărpească din inima lui. Având însă plăcere în ea, nu s'a rugat pentru stărpirea ei sau și dacă s'a rugat, nu a respins-o ci a strâns-o la sine mai departe. După cum însă femeia însărcinată după un anumit timp trebuie să nască, tot la fel cel însărcinat cu poștele păcatului după un timp trebuie să le nască. Când pofta a fost născută, înseamnă că ea a venit în lume și atunci n'o mai cheamă poftă, decât păcat. Vom da mai jos câteva exemple din astfel de păcate. 1. Un bărbat vede o femeie frumoasă și o poștește în inima sa. El nu-și dă seama că Dumnezeu nu are plăcere în așa un lucru sau și dacă își dă, caută să-și adoarmă conștiința cu aceea că „și alții au făcut”, nu se roagă lui Dumnezeu ca să-i curețe ochii și inima de astfel de poftă, decât caută mereu ocazie ca să se întâlnească și să petreacă cu aceea persoană până când ajung în adulter acela este un păcat făcut din poftă și cu premeditare: el nu se mai iartă în veci. 2. O femeie este gravidă (însărcinată) se cugetă însă că are prea mulți copii, și nu ar vrea să mai nască și pe acesta, din aceasta cauză își provoacă avort, și acesta este un păcat făptuit din poftă și cu premeditare: nu se mai iartă în veci. 3. O persoană din dorința de a cuprinde lumea, nu mai urmează Domnului, după ce se duce în lume începe a huli și a vorbi de rău calea Domnului despre care el bine știe că este sfântă, dar o face aceasta ca să împiedece pe alții de a veni la mântuire și pentruca să se răzbune în felul aceasta asupra celor cu cari a petrecut, este un păcat făptuit cu premeditare; în veci nu se iartă. 4. Un membru din Biserică face abatere dela învățătura Domnului, conducătorul îl musură (sau esclude). Cum însă acel membru nu voiește a se recunoaște pe sine vinovat deși vina lui este vădită, începe cu tot felul de minciuni și calomnii a disprețui pe conducător, ca în felul aceasta să-l discrediteze în ochii membrilor și a lumii; nimeni să nu se mai întoarcă la mântuire și de altă parte în Biserică să se creze o stare de neliniște și nemulțumire. Acela om care face toate aceste cu scopul de a se răzbuna, știind el că ceea ce face nu-i adevărat, face păcatul cu premeditare; în veci nu i se iartă. Ebr. 10:26. I Ioan 5:16 II Petru 2:21.

Greșala cea mare a multor conducători este aceea, că ei desleagă tot felul de păcate, fiindcă „nu toți au cunoștința aceasta”. I Cor. 8:7. Biserica are dreptul și puterea a deslega păcatele pe cari Cuvântul lui Dumnezeu le arată că pot fi deslegate, iar pe acele despre cari Cuvântul lui Dumnezeu arată că nu pot fi deslegate, nici Biserica nu le poate deslega. Mat. 16:19 Ioan 20:23. Sunt cazuri când păcatele pot fi iertate, și sunt cazuri când păcatele pot fi și trebuie să fie ținute, însă nu din pizmă sau ură, decât pentrucă așa cere Cuvântul lui Dumnezeu. Sunt conducători cari atunci când este vorba de păcatul celor ce li sunt prieteni, sunt în stare să-l înghită chiar de ar fi cât o camilă, iar atunci când este vorba despre pă-

catul adversarilor lor, nu pot trece ca să nu sbiciuiască fiecare jințar. Atari conducători nu sunt conducători după voia lui Dumnezeu. Conducătorul pus de Dumnezeu în Biserică, caută la Domnul și nu la oameni. Când a păcătuit prietenul sau dușmanul său, el ia măsurile dictate și impuse de Cuvântul lui Dumnezeu. Un astfel de conducător are prieteni pe toți cei ce iubesc sfințenia și are dușmani pe toți cei ce iubesc păcatul.

Cum se procedează în Biserică când un membru a păcătuit un păcat care nu duce la moarte? Persoana care a păcătuit, nu mai simte bucuria, liniștea și pacea, cari vin dela Domnul; ea devine neliniștită. Păcatul i-a cauzat rane. Când acele rane cauzate de păcat nu sunt mortale, ele pot fi vindecate. Cel rănit de păcat mărturisește tot cum i s'a întâmplat, iar conducătorul asemenea unui doftor, cerceteaza rana o leagă și pune pe ea doftoria de care are nevoie.

Vindecarea se produce numai prin mărturisirea păcatului din partea celui ce l-a comis și prin rugăciunea celui nerănit pentru cel rănit. Cuvântul lui Dumnezeu zice: „Mărturișiți-vă unii altora păcatele, și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați“. Iacob 5:16. I Ioan 5:16.

Când însă un membru a păcătuit un păcat care duce la moarte, cel sănătos și neatins de păcat, chiar dacă cel rănit îl mărturisește, Mat. 27:3-4, nu este obligat să se roage pentru el. Și dacă se și roagă, Domnul acel păcat nu-l iartă în veci. I Ioan 5:16. Marcu 3:29.

Afară de păcatele descrise mai sus, cari ating onoarea și cinstea lui Dumnezeu și care au de scop bajjocorirea Corpului lui Hristos (care este Biserica) și disprețuirea Duhului Sfânt, mai sunt păcate pe cari le pot comite unii membrii împotriva altora. Cel vinovat în astfel de păcate trebuie să și le recunoască, să-și ceară iertare și să se căiască pentru că le-a comis, întrebându-se în scest caz procedura arătată de Domnul Isus în ev. Mat. 18:15-17, în cazul când cel ce a păcătuit împotriva fratelui său să încapăținează, nu voiește a se recunoaște vinovat, nu se căiește și nu-și cere iertare, el devine legat de Biserică și păcatul lui este ținut. Legăturile lui sunt rupte atât cu Domnul cât și cu Biserica. Mat. 18:18. Ioan 20:23.

Aceasta este disciplina în Biserica lui Dumnezeu și în felul acesta să procedeze cu cei ce păcătuiesc. Orice altă procedare, nu este conformă Cuvântului lui Dumnezeu, și atrage după sine mânia Domnului.

Purtarea conducătorului în Biserică însă, nu se mărginește numai la cei ce fac păcatul. În Biserică mai sunt și alte lucrări, cari toate cad în sarcina conducătorului de a le pune în regulă și rânduială. Un lucru principal în aceasta chestiune îl

ocupă întrebunțarea darurilor duhovnicești. Să fie Dumnezeu lăudat și mărit că El a pus daruri în Biserica Sa. I Cor. 12:28. Însă El voiește ca acele să fie întrebunțate spre onoarea Sa și în așa fel ca să zidească sufletește Biserica. I Cor. 14:12. Dureri însă, fiindcă se găsesc membri în Biserică cari nu țin cont de aceste, și astfel întrebunțează darurile duhovnicești fără rânduială. O parte dintre acesteia o fac fiindcă au zel pentru Domnul și lucrul Lui, dar n'au pricepere, Rom. 10:2 iar altă parte o fac, crezând că în felul acesta își arată credincioșia. Și într'un caz și într'altul în asemenea împrejurări, Biserica nu se zidește sufletește, ci mai degrabă să surpă. Pentru că cum pot eu rămânea zidit sufletește atunci, când un membru pe care eu îl cunosc că nu trăiește în sfințenie, face uz de daruri? Scriptura zice: „Cine dintre voi este înțelept și priceput? Să-și arate, prin purtarea lui bună, faptele făcute cu blândeța înțelepciunii!“ Iacob 3:13. Deci a înlocui „faptele făcute cu blândeța înțelepciunii“, prin darurile duhovnicești, este un mare păcat și o rătăcire grozavă. Apoi cum pot rămânea eu zidit sufletește în Biserica în care nu este nici o regulă și nici o rânduială în folosirea darurilor? I Cor. 14:23.

Pe timpul ap. Pavel, daruri duhovnicești erau și în alte Biserici, nu numai în Corint. Ele erau în Ierusalim. Fapte 2:4. Erau în Cezarea. Fapte 10:46. Erau în Efes. Fapte 19:6. etc. Cu toate aceste însă Domnul a găsit cu cale să poruncească lui Pavel ca să scrie despre felul cum să fie ele întrebunțate, Bisericii din Corint. Și pentru ce? Pentru că nu le-au folosit după voia Domnului. Ei erau oameni lumesci fiindcă făceau fapte lumesci, de aceea au căutat ca și în folosirea darurilor să alunece pe aceasta cale. I Cor. 3:3. Ap. Pavel după porunca Domnului, a căutat să facă între ei regulă și rânduială. El zice: „Dacă sunt unii, cari vorbesc în altă limbă, să vorbească numai câte doi sau cel mai mult trei: fiecare la rând: și unul să tălmăcească. Dacă nu este cine să tălmăcească, să tacă în Biserică, și să-și vorbească numai lui însuș și lui Dumnezeu.“ I Cor. 14:27-28. Orice abatere dela aceasta regulă, însemnează o călcare a poruncii Domnului. I Cor. 14:37.

Datorința de căpetenie a unui conducător este ca să împiedece în Biserică vorbirea în limbi a celor ce trăiesc în păcat. Lor nu li este permis a vorbi în limbi, fiindcă vorbirea lor este un semn rău care nu-i după voia lui Dumnezeu și aduce blamă asupra Bisericii și asupra Duhului sf. În contra acestora trebuie pășit cu toată asprimea. Iar pe cei ce o fac din zel și cari n'au pricepere, trebuie sfătuiți cu blândețea și să li se arate cum trebuie să se poarte. În caz că nu se supun, trebuie muștrați și pe ei cu toată puterea. În felul acesta nu vom împiedeca niciodată darurile, decât vom împiedeca pe ceice le folosesc fără rânduială și în nesfințire. Pentru că dacă voim ca într'adevăr, Duhul Sfânt să se arate în

folosirea darurilor pe cari le avem, atunci trebuie să le folosim după rînduială și bunăcuviință. I Cor. 14: 39-40. Iar dacă nu ținem cont de aceste în folosirea lor, atunci nu avem intenția să arătăm pe Duhul Sfânt, ci persoana noastră. I Cor. 4:7.

Pe lângă toate cele mai sus menționate, un conducător trebuie să știe cari sunt persoanele în cari lucrează Dumnezeu și cari nu sunt. Să întâmplă de multeori că să lasă să lucreze persoane (bărbați femei și chiar copii) în cari nu lucrează Dumnezeu ci ori vrăjmașul, ori ei produc unele lucrări din firea lor pământească. Iar conducătorul stă și le ia de bune toate, ba mai mult, se bucură sub cuvânt că Dumnezeu lucrează între ei sau în Biserica lor. Iubiți frațe, când Dumnezeu voiește a lucra prin oarecare persoană, El și-o pregătește mai întii în acest scop. După cum pentru o lucrare sau însărcinare lumească omul trebuie să fie pregătit lumește, tot la fel și pentru o lucrare sau însărcinare duhovnicească omul trebuie să fie pregătit duhovnicește. Dacă căutăm în sf. Carte, vom vedea că așa au fost toți oamenii lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu zice: „El a dat pe unii apostoli; pe alții, prooroci; pe alții, evangheliști; pe alții, păstori și învățători“. Efes. 4:11. Ar putea deci cineva crede că „El“ nu a pregătit acești oameni pentru lucrarea la care i-a chemat și pe care le-a încredințat-o. ???

„Nu stingeți Duhul“. I Tesal. 5:19. Mulți conducători de adunări au avut slăbiciunea să creadă că atunci când opresc lucrările fără rînduială din Biserică și pe cei ce le comit, opresc sau sting lucrarea Duhului Sfânt. Scumpii mei, aceasta este o foarte greșită părere și învățătură. În primul rînd trebuie să știm că Duhul Sfânt nu lucrează fără rînduială, decât fie duhul omului, fie al vrăjmașului. Ori atunci când aceste duhuri să lasă ca se lucreze în Biserică, Duhul Sfânt părăsește aceea Biserică iar atunci când acele se opresc, se oprește lucrarea acestor duhuri și se încurajează lucrarea Duhului Sfânt. Noi nu voim să stingem lucrarea Duhului Sfânt și nici darurile Lui, ci noi voim să stingem neregula și neorînduiala din Biserică. Iar unde aceste nu se sting, acolo este turburare și tot felul de fapte rele. Iacob. 3:16.

În Apoc. c. 2 v. 18-29 găsim scris despre „Îngerul Bisericii din Tiatira“. El era credincios și a

înaintat în fapte bune. Dar a avut slăbiciunea că a lăsat pe femeia „Izabela“ ca să învețe și ea. Și deși învățăturile ei, nu erau după voia Domnului, el n'a oprit-o. De ce? Să va fi cugetat și el poate la cuvântul: „Nu stingeți Duhul“. Mai mult. Femeia aceasta și cei ce țineau învățăturile ei, arătau că ei au o mai adâncă descoperire fiindcă după învățaturile lor, ei cunoșteau „adâncimile Satanei“. Omul a putut ușor să se cugete ca să nu oprească femeia aceasta „inspirată“. Și Domnul îl muștră pentru că nu a oprit-o. Ce vom zice noi când vom găsi conducători între cari s'au vîrît unii cu astfel de învățături abătute dela adevăr și ei nu numai că nu i-au oprit decât le-au urmat chiar și ei înșiși?! Scumpii mei, eu cred că astfel de conducători, nu știu nici ce cred și nici în cine cred. Eu cred că ar fi mai nimerit dacă Biserica i-ar alunga dela conducere, fiindcă ei nu sunt siguri cu învățatura pe care o dau altora și astfel nu se pot opune celor ce le vestesc pe un alt Isus, un alt Duh și o altă Evanghelic. I Timot. 4:16 II Cor. 11:3-4.

Ar mai fi încă multe lucruri de regulat în Biserica lui Dumnezeu, dar deocamdată am scris numai despre aceste cari am crezut că sunt mai principale. Dorința sufletului și a inimei mele, este ca Biserica lui Dumnezeu să poată ajunge la nivelul sfințeniei la care este cehmată și aceasta numai atunci se poate, când să i-au cele mai severe măsuri împotriva păcatului și a neorînduiei. Și pentru ca să se poată duce acest lucru la îndeplinire, avem nevoie de conducători predați Domnului, pricepuți, treji și înțelepți. De lucrători cari să aibe mai presus lucrul Domnului decât orice. Și de astfel de lucrători a căror gură nu este legată de păcat și cari nu se hrănesc din păcatele poporului. Ap. Pavel a avut mare luptă cu flucătorii răi, cari au servit dumnezeului numit „ptinlece“. Filip 3:2, 19. Nu pentru aceea a luptat împotriva lor că s'ar fi temut că ei li i-au poporul și el nu poate trăi, decât pentru că a voit ca Biserica lui Dumnezeu să fie sfântă și cei răi să nu poată amăgi sufletele pentru cari a murit Isus. II Timot 4:14-15. ect.

Rog pe Dumnezeul cel viu și vecinic să ne ajute și să ne dea înțelepciune ca să știm cum să ne purtăm în Casa sau în Biserica Lui. Amin.

Gh. Bradin.

Cel născut dela Dumnezeu nu comite păcat.

Cuvintele aceste nu vor conveni multora, dar tocmai aceasta este ce se întâmplă cu orice copil al lui Dumnezeu. Mulțumită să fie adusă lui Dum-

nezeu prin Isus Hristos care a făcut aceasta ca noi să putem trăi fără de păcat. Dacă în credința voastră în care sunteți nu vă găsiți deplini după Cu-

I Ioan 5:9.

vântul lui Dumnezeu, și pe El îl serviți în așa fel că nu aveți biruință asupra păcatului, atunci Domnul vă zice : „Trebuie să vă nașteți din nou“. Ioan 3:3-5. Sufletul născut din Dumnezeu primește o așa putere, care pe el îl atrage spre Calvar la Hristos și îl întărește ca să poată trăi fără de păcat.

Păcatele mai dinaintea făptuite, Dumnezeu le iartă. Fapte 17:30. Isus Hristos are puterea a ierta toate păcatele. Dacă aceasta nu ar fi așa, atunci Evanghelia Lui, nu ar îndeplini chemarea Sa. Căci ingerul a zis : . . . „și vei pune numele lui Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.“ Mat. 1:21. Isus până când a umblat pe pământ a avut putere a ierta păcatele ; El are și astăzi această putere, căci El e „Dumnezeu puternic“ și „Mântuitor minunat“ pentru toți aceia cari vin la Dumnezeu prin El. Ah ce minunat este să primești mântuirea Evangheliei depline, iar după ce ai primit-o, **vei trăi fără de păcat.**

După primirea mântuirii, păcatul să îndepărtă. Dacă sunteți născuți din nou, așa va îndepărta Dumnezeu de la voi păcatele voastre, după cum e îndepărtat răsăritul de apus. Căci „Istus Hristos este acelaș ieri, azi și în veci“. Ebr. 13:8 El a venit în lume ca să strice lucrurile diavolului din viața oamenilor; căci I s'a dat și la această putere. Toți aceia cari ajung la El căutând viața de veci, o primesc. Și aceasta are aceeaș însemnătate, că trăiesc fără păcat. „Cel ce face păcat, este dela diavolul“. I Ioan 3:8: Nici unul dintre cei născuți dela Dumnezeu, nu păcătuiesc. Adam cel dintâi, a căzut. Adam cel al doilea, a invins. Hristos a invins păcatul, și noi avem această biruință pe care ne-a cîștigat-o pe calvar. Dacă la o astfel de mântuire ați ajuns, veți primi și puterea de a intra în Canaan și de a învinge și izgoni pe locuitorii de acolo. Hristos a dat oricărui bărbat și femeie întorși la El o armă în mână, cu care să învingă lumea, corpul și orice putere demonească. Puterea sângelui lui Isus Hristos a spălat păcatul și astfel am ajuns a fi mântuiți de păcate. Creatorul tuturor lucrurilor (Dumnezeu) - vă va dărui pe voi cu o putere, care să vă conducă către poarta Împărăției Sale, dacă vă veți ținea în totul de păzirea întregului Său Cuvânt.

Veniți la Domnul Isus Hristos și El va schimba viața voastră rea și ticăloasă într'un rai sfânt. El vă va cinsti pe voi cu putere, așa că veți putea trăi o viață sfântă și bogată în binecuvântări, încă în această lume. Mulțumită să fie adusă lui Dumnezeu, pentru minunata Lui putere de mântuire a sufletelor, pierdute în păcat. El zice : „Eu sunt Domnul, Dumnezeuul tău, care nu Mă schimb“. Cuvântul Său de asemenea este neschimbabil. El scoate din pierzare sufletele, vindecă corpurile bolnave și face pe bolnavi să umble și să sară. Mântuirea lui Dumnezeu, este dreaptă și puternică. Izbăvește pe cel bețiv și înșălător din stricăciune ; și vă poate izbăvi și pe voi cari vă hrăniți cu nădejdi înșălătoare, cugetân-

du-vă că Dumnezeu e nevoita să vă primească. Mulți cugetă că Dumnezeu li va primi pe ei în împărăția Lui, pentru faptele lor bune, după cum a cugetat fînărul bogat, care a întrebat : „Ce trebuie să fac ca să moștenesc viața de veci?“ Luca 10:25. Mareu 10:17-27. Acesta a spus că pommele le păzește din tinerețea sa. Domnul i-a răspuns că moștenirea o scâdînța mai are. Acea scâdînța era singurul lucru în care se afla mântuirea lui, dar tot în el era și pierzarea. Dacă voi veți călca una din poruncile Domnului, aceea va aduce stricăciunea sufletului vostru. Mântuitorul a zis : „Să iubești pe Domnul, Dumnezeuul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău, și cu toată puterea ta“. Iată porunca dintâi, iar a doua este următoarea : „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Mareu 12:30-31. Pe Domnul trebuie iubit și Lui să slujești iar poruncile Lui trebuie păzite. Dacă sufletele voastre sau înrădăcinat în iubirea Sa, unii veți putea trăi pentru voi înși-vă, îndeplinind plăcerea cugetului și a corpului vostru. El va schimba cugetele voastre în așa fel, că cel dintâi cuget al vostru va fi ca să slujești Domnului. Pe Domnul trebuie iubit căci El va da putere și biruință deplină în toate. Aveți trebuință să abzițați de lume și de orice plăceri ale ei, întorcându-vă și strigând la Domnul după mântuire, ca păcatele voastre să fie iertate și spălate în sângele Mielului, iar Duhul Său să mărturisească întru preună cu duhul vostru că sunteți copii ai lui Dumnezeu. Veniți dar și pășiți spre Dumnezeu prin credință și credeți că El va da plată celor ce cu siguranță caută fața Sa. Iar în momentul când credința voastră se va îndrepta spre El, sângele lui Isus va spăla păcatele voastre, iar Duhul va mărturisi că sunteți copii ai lui Dumnezeu. Aceasta mărturisire nu se va produce în cugetul vostru cu oare care îndoieli, decât ea va fi mărturisită de Duhul lui Dumnezeu, ca să aveți siguranță deplină. Duhul cum în această lume ați ajuns a fi născuți și ați devenit suflete yii, astfel este și nașterea dela Dumnezeu. Voi veți încape a-L mări pe El și să lucrați pentru El. Mulți se înșală pe ei înșiși zicând : Voi aștepta până când voi avea prilej nimerit“. El fac ca Felix care a ascultat cu plăcerea predicarea prinșonierului Pavel. Pavel i-a vorbit despre dreptate și judecata viitoare, la care Felix îngrozit a zis : „De astăzi dată, du-te, când voi mai avea prilej, te voi chema“. Fapte 24:25. Nu mai găsim despre el că ar mai fi avut vreodată prilej ; a devenit astfel un suflet pierdut, fiindcă a zis . . . când voi avea prilej, te voi chema“. Dumnezeu zice : „Astăzi este timpul, potrivit astăzi este ziua mântuirii.“

II Cor 6:2. Să nu îndrăzniți a vă amăna mântuirea că pentru ziua de mâine nu aveți nici o siguranță Dumnezeu a zis bogatului : „Iată în această noapte îți va fi cerut sufletul tău“. Cine știe dacă nu aceasta va fi pentru voi ultimul prilej, sau chiar pentru tine scumpe cetitorule care citești aceste rânduri, poate să-ți fie cel din urmă strigăt de

chemare ca să fi cauți și tu încă astăzi mântuirea, căci cine îți poate garanta dacă în ziua de mâine sufletul tău va mai afla ușa harului deschisă, sau poate vei ajunge a fi cu inima petrificată în așa fel, căci nu vei mai simți nimic din cele ce te așteaptă.

Dacă voiți să fiți mântuiți de păcatele voastre, mergeți și căutați pe Domnul Isus, și Dumnezeu va merge înaintea voastră mai mult de jumătate din drum spre voi. Dumnezeu, inima umilită și sufletul zdrobit nu le alungă, căci este scris: „Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și măhnită”. Psalm. 51:17. Dacă veți asculta de Dumnezeu și veți păzi poruncile Lui, în viața voastră se va produce o așa mare schimbare că mai mult nu veți putea nici măcar privi păcatul, ci vă veți depărta de el. Aceea pentru cari oamenii iubesc mai mult lumea și păcatul, este, că ei au o inimă rea și necircumcisă, care nu-i născută din nou. Domnul, dacă veniți la El, vă va schimba inima; și aceasta este atât de sigur, cât este de sigur că El este în cer. Sfântul care S'a pogorât din cer, El care aduce mântuire sufletului, are putere să vă oprească dela păcat. Hristosul născut în inimile voastre, vă va face și pe voi făpturi noi. „Cele vechi au trecut, toate s'au făcut nou”, se termină din viața voastră dorința de a cerceta teatrele, cinematografele, sălile de dansuri, sporturile, dorința de beuturi îmbătătoare, tutunul, desfrutul, îmbrăcămintea la modă și toate cele ce inima voastră a poftit înainte de naștere din nou. Domnul vă va schimba și mintea și mai mult nu veți mai cugeta și pofti acele lucruri, deoarece ați aflat nașterea din nou, care este de sus. Dacă nu vă veți da silința ca să fiți mântuiți, veți

rămânea în păcat, și în aceasta stare veți muri. Mer gând din aceasta lume, nu veți mai avea prilejul a vă împăca cu Dumnezeu. După moarte nu veți mai putea fi mântuiți de păcat pe nici o cale. Căci numai două locuri sunt: Unul este cu pucioasă și cu foc nestâns numit: „Iac de foc”. Acolo vor fi aruncați toți desfrânații și necurații, „în întunerecul cel mai din afară”, care stăpânește deasupra adâncului peste care nimeni nu va putea trece. Celălalt loc este: Împărăția cerurilor, loc sfânt, unde nu va intra nici un necurat, decât numai cei ce au trăit fără de păcat. Intrarea însă o avem numai prin meritele Domnului nostru Isus Hristos. A fost de lipsă ca sfânt și scump sângele Său să steie între Dumnezeu — Creatorul tuturor lucrurilor — și între sufletele noastre păcătoase, spre a dobândi încrederea deplină la Tronul harului. Iertarea păcatelor o dobândim numai prin sângele Său, și cel ce vrea să fie scăpat de păcate, are trebuința a se refugia în arca de salvare, care este sângele Său. Sângele Domnului are putere ca să mântuiască sufletele și să le curățească de orice păcat, căci prețul aceasta a fost plătit pe Golgota. Păcătoși au primit libertatea și cei încătușați slobozenia. Dumnezeu va îndepărta primejdia și ne va da toate cele de cari am fost despoiați prin păcat; ne va da înapoi curăția și nevinovăția, ca și când niciodată nu am fi cunoscut păcatul, și nu va mai aminti de el în veci. Minunat, Răscumpărător și Mântuitor este Domnul pentru toți cari voiesc să iele „apa vieții în dar”. Apoc 22:17. Domnul să ne ajute ca liberați de păcat să putem intra pe porți la viața vecinică. Amin.

Tradus de S. Bradin.

„Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea”

„Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea ci fii o pildă pentru credincioși în vorbire, în purtare, în dragoste, în credință, în curăție.” 1 Tim. 4:12.

Binecuvântat să fie Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Hristos, care ne ajută și pe noi cei mai tineri ca să-L servim și care ne dă îndrumări asupra vieții noastre ca să o trăim după voința Sa sfântă. Amin.

Sfânta Scriptură aseamănă în multe locuri pe om cu un pom, și eu cred că aceasta asemănare se potrivește foarte bine cu un tiner sau o tinere pe cari Domnul îi cheamă și alege din aceasta lume ca să-L servească pe el în sfințenie, și ca ei să fie plantați în Biserica Lui.

Dacă noi voim să știm cum lucrează pomicul-torul cu un pom tiner pe care voiește a-l sădi la locul unde trebuie să stea și să rămână, atunci

vedem că el lucrează în următorul chip: Apucă hâr-lețul și face o groapă în jurul pomului pe care voiește a-l scoate dintre ceilalți, până când dă de rădăcină. Umblă apoi cu multă gingășie în jurul rădăcinilor ca să nu le taie. După ce a scos pomul afară, face o altă groapă în care voiește a-l sădi. Locul unde face groapa, s'a putut să mai fi fost ocupat de alt pom, pe care însă din cauză că nu făcea rod, stăpânul să-l fi dat afară. Se poate însă și să nu mai fi fost ocupat acel loc de alt pom. După ce pomul este sădit bine și cu îngrijire la locul hotărât, se așteaptă dela el ca rădăcinile lui să tragă putere din pământ, și el să înverzească și să crească.

După acelaș exemplu lucrează Domnul cu un tiner pe care voiește a-l atrage din lume și a-l plânta în Biserica Sa. Mai întâi trimite pe pomicultor (predicator) care cu hârlețul Evangheliei să-l scoată pe tiner din lume, Cuvântul lui Dumnezeu face o groapă mare în jurul tânărului și-i arată că el nu mai poate sta în locul în care s'a trezit. Lucrul să face însă cu mare băgare de seamă ca să nu se taie rădăcinile. Se face o mare greșală de acei predicatori cari când vreau să scoată pe un tiner din lume, apoi lucrul principal pe care îl fac este ca să taie în rădăcinile lor (faptele lor). Aceștia tăiați, nu se pot prinde în casa lui Dumnezeu. El trebuie să-l lase cu rădăcini, însă să-i schimbe (după ce l-a scos) pământul. Să nu-l mai lase ca să tragă putere din pământ rău, decât să-i pună la rădăcină un pământ gunoier, ca, din acela să tragă putere. Așa trebuie schimbat și la tiner, locurile în cari a petrecut. Acum el trebuie ținut la Evanghelie, nu la faptele rele ale lumii. Pentru el se face o groapă, ca să poată prinde rădăcini noi și să poată sta drept. Locul în care el este sădit, să poată să fi fost ocupat de un altul mai înainte, care fie din cauză că a fost uscat, fie din cauză că n'a adus rod, a fost scos afară. Exod. 32:33.

Odată ce pomul este sădit în regulă, și începe căldura soarelui, el începe a înverzi. Aceasta este semnul că în el este viață. Tot la fel după ce un tiner este sădit în casa Domnului el apucă a fi încălzit de „Soarele dreptății”. Dacă în el este viață pentru Dumnezeu, începe a înverzi. Adică începe a dori și a avea plăcere în lucrurile sfinte. Începe a avea zel după lucrurile sfinte. Dacă acest zel îl lipsește, înseamnă, că este deja mort. Apoc. 3:1.

Pomul ajuns ca să înverzească, să leagă de un par ca să nu-l rupă vânturile, sau i se face un gard de jur împrejur ca să fie ferit de unele animale cari l'ar putea vătăma. Odată ce într'un tiner se vede zel, el trebuie să fie legat de Cuvântul lui Dumnezeu sau să se pună în jurul lui gardul Evangheliei, căci în caz contrar poftele rele dau năvală asupra lui și îl rup sau îl vatămă, și moare.

După ce pomul este îngrijit în felul acesta, pe el încep a se arăta florile. Aceste sunt speranța că pomul va aduce roadă. Nu toate florile câte se arată aduc roadă, sunt unele cari rămân sterpe și sunt altele cari după ce au crescut puțin, se scutură. Tinerul îngrijit după voia lui Dumnezeu, începe și el a da flori. Începe să se vadă pe el că are dorință a face fapte bune, roade vrednice de pocăință. Cu toată siguranța că nu tot aceea ce încearcă el să facă îi reușește, dar pentru aceea nu se descurajează ci caută a merge înainte în fapte bune. Sunt fapte sau mai bine zis lucruri la cari a cugetat și nu lea dus la îndeplinire și sunt lucruri la cari a început să lucreze, și nu le poate îndeplini. Și știți când se scutură unele flori din pom? Atunci când sunt prea multe, pomul nu le poate coace. Așa să

întâmplă și la un tiner când ar vrea să facă prea mult, mai rămâne la el și nefăcut. De aceea e bine că tinerul să nu lucreze peste puterile sale.

Florile cari rămân ele aduc roadă, și aceasta este aceea pentru care pomul a fost sădit și îngrijit până aci. Lăudat și mărit să fie Dumnezeu care a-jută și pe tineri ca să fie plantați în casa Lui, și ei să poată aduce roadă spre mărirea sfântului Său Nume.

„Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea”. Scumpe frate și soră! Noi acești tineri avem lipsă mai mult ca ori cari alții ca să nu fim disprețuiți. Noi însă numai atunci nu vom fi disprețuiți, când vom ține calea noastră curată. Și numai atunci o putem ține curată, când o ținem după Cuvântul Domnului. Psalm. 119:9. Timotei era un tiner pe care ap. Pavel îl sfătuiește ca să fie o pildă pentru credincioși. Cum? Să nu vorbească glume și cuvinte deșerte, să nu se ducă la locuri în cari Domnul nu se duce și cari îi pot păta viața, apoi să nu se poarte în felul lumii ca să atragă privirile și pofa altora, că el trebuie să fie pildă pentru credincioși. Să fie sănătos în dragoste, în credință și să umble în curăție. „Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu”. Inima unui tânăr trebuie să fie curată, nu plină cu poftes păcătoase, decât sfântă și neprihănită.

Timotei a ajuns a fi un băiat iubit de credincioși și binecuvântat de Dumnezeu pentru că și-a dat silința ca să învețe, nu petreceri oprite, nu glume și risuri necuvincioase, etc. ci el a învățat sf. Scriptură. Cuvântul lui Dumnezeu l-a legat pe el ca să nu poată face rele. Timotei a fost un pom legat de Cuvântul lui Dumnezeu și îngrijit în Evangheliă lui Isus Hristos; dușmanii sufletului său, nu l'au putut vătăma. Astfel a ajuns ca să fie o binecuvântare pentru credincioși și nici de cum, cu o tinereță disprețuită.

Ah, de ar da Domnul că noi tinerii să învățăm din aceasta purtare a lui Timotei ca să ne păzim în curăție și să fim o pildă și pentru alții credincioși.

Însă să nu se uite că tinerul Timotei a avut o mamă și o bunică în cari s'a sălășluit o credință neprefăcută. Il Tim. 1:5. Și tinerii de astăzi cari au mame credincioase, trebuie să le servească și ele lor de pildă arătându-le o asemenea credință. Căci ce poate învăța un tiner dela o mamă care își zice „pocăită” dar vorbește de rău, se amestecă în treburile altora, și în învățătura Domnului nu arată nici o sereozitate?!

Domnul Isus să ne ajute ca noi toți tinerii veniți la El să umblăm potrivit voiei Sale sfinte servindu-L în sfințenie. Amin.

Covaci A.

„Da eu vin curând.”

Apoc. 22:20.

Dacă ne amintim bine, la patruzeci de zile, după învierea Domnului, pe când era cu ucenicii. Să-i pe muntele maslinilor și în timpul când S'a înălțat dela ei, le-a spus să aștepte în Ierusalim „botezul Duhului Sfânt.” Fapte 1:4,5,8. Intr'adevăr, privirea lor a rămas îndreptată spre ceruri și asemenea unor copii cari rămân părăsiți de aceia cari se îngrijeau pentru ei nu s'ar mai fi întors la ale lor. După cum în timpul războiului mondial s'au pufut observa femei și copii ai căror părinți și soți au trebuit să, plece la război, cei rămași să uitau lung în urma celor ce plecau, în care li era sprijinul, și pare că să mângăiau când îi petreceau cu ochii până când nu se mai vedea trenul care îi ducea, tot la fel ucenicii Domnului stau și privesc până nu-L mai văd, iar în urmă privesc norul care L-a ascuns de la privirea lor. Și atunci cei doi bărbați îmbrăcați în alb, le rostesc cuvinte de mângăiere: „Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S'a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în acelaș fel cum L-ați văzut mergând la cer.” Fapte 1:11.

Înainte de plecarea sau înălțarea Lui din mijlocul lor, l-a spus cuvintele: „Nu vă voi lăsa orfani.” Să fie El lăudat și mărit că S'a ținut de cuvânt. Aceea ce a promis a și îndeplinit. Ceata cea mică care L-a urmat și îl urmează nu a rămas orfană. El a trimis un alt „Mângăitor” care să-i învețe, să-i conducă și să-i crească în toată învățătura Sa și care să țină în ei vie amintirea cuvintelor Sale. Ioan 14:18,16:13.

Cuvintele Domnului de despărțire, și mângăierea pe care ne-o dă prin apostolul Său Ioan sunt: „Da, Eu vin curând.” Ochii credincioșilor Săi din toate timpurile, au fost îndreptați spre aceasta făgăduință a Sa și ei plini de bucurie strigă: „Amin! Vino, Doamne Isuse.”

Cuvintele aceste ale Domnului sunt pline de putere și ele au avut și au un efect binecuvântat asupra credincioșilor Săi. El i-a lăsat pe ei să lupte împotriva unei lumi care este vrăjmașă poruncilor și orînduirilor Sale, El a lăsat ca ei să salveze sufletele aici într'o țară pe care altul este stăpân, și El i-a lăsat pe ei ca să poarte sus steagul crucii Lui. În luptă să întâmplă însă de multeori că și cel mai curajos soldat să desguștă și acela dorește odihna și acela ar dori ca să-și caute un loc de scăpare din calea

gloanțelor dușmane, și pentru toți acei soldați ai Lui cari luptă împotriva lumii și cari doresc un loc de odihna. El S'a dus să pregătească un astfel de loc și le zice: „Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, că acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” Ioan 14:2-3. Iar în pregătirea acestui loc, El lucrează cu mare râvnă și trimete credincioșilor Săi aceasta veste mângăitoare: „Da, Eu vin curând.”

„Amin! Vino, Doamne Isuse!” Vino că noi ne-am urât în aceasta lume, unde ne'ncetat auzim numai lucruri prin cari se desonorează sfântul Tău Nume. Ne-am urât aicea unde nu se vede decât numai nedreptate și păcat și unde adevărul și dreptatea sunt condamnate. Sufletul nostru dorește după odihna care este la Tine și dorește a fi cu Tine în cereasca Ta Impărăție.

Fraților, trăim în acest întunec al păcatului. Trăim într'un timp când păcatul crește și se înmulțește din zi în zi. Trăim în acesta lume cu dorința vie în sufletul nostru ca să fim la Domnul cât mai îngrabă. În fața tuturor acestor lucruri cuvintele Domnului sună viu și puternic în urechile noastre: „Da, Eu vin curând.” Afară însă de cuvintele Lui de mângăiere prin care ne face cunoscut grabnica Sa venire, nouă ne mai sună tot așa de viu și de puternic cuvintele Lui prin cari ne îndeamnă la veghere. „Voi dar fiți gata căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.” Luca 12:40. „Amin! Vino, Doamne Isuse!”

Scumpi mei cetitori, ap. Pavel ne spune și ne zice: „De acum vremea s'a scurtat.” I Cor. 7:29. Dacă vremea s'a scurtat și Domnul nostru curând o să apară să ne dăm toată silința ca să fim gata pentru venirea Lui, căci „Încă puțină foarte puțină vreme, și Cel ce este să vină va veni, și nu va zăbovi.” Ebr. 10:37. Ești gata pentru aceea mare strigare care se va produce la miezul nopții când arhangelul lui Dumnezeu va striga: „Iată Mirele, ieșiți-l în întâmpinare!” Mat. 25:6. I Tesal. 4:16. „Iar a Aceluia, care poate să vă păzească de orice cădere, și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale... să fie slavă, măreție, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii, și acum și în veci. Amin.” Iuda v. 24-25.

N. Jurj.

Isus este Ușa.

„Eu sunt Ușa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra și va eși, și va găsi pășune.“ Ioan 10:9.

Să fie Dumnezeu lăudat și mărit care ne-a deschis și nouă Ușa mântuirii în Fiul Său iubit, Domnul și mântuitorul sufletelor noastre: Isus Hristos.

Scumpii mei cetitori! Drumul care duce spre împărăția lui Dumnezeu, are la intrarea pe el, o ușă. Pe aceasta ușă trebuie să între toți aceia cari din sinceritate vin pe calea mântuirii, pentru că pe altă parte nu sar decât „hoții și tâlharii.“ Dacă noi cugetăm cu luare aminte la cuvintele Domnului din textul nostru vom găsi în ele un adevăr adânc, asupra căruia poate nu mult, ne-am cugetat până acum.

În primul rând noi știm că nu toți oamenii cari intră în curțile altor oameni intră pe ușă. Sunt unii așa numiți „hoți și tâlhari“ cari intră prin locuri dosnice cu scopul ca să facă rele. Tot la fel nu toți cei ce vin la mântuire intră pe adevărata Ușă, care este Domnul Isus. Pentru că cugetele lor nu sunt curate, ei voiesc ca să prade casa Domnului sau să sfășie turma Sa. Păstorii din zilele noastre trebuie să fie cu cea mai mare băgare de seamă și să nu permită la astfel de „lupi“ cum îi numește Domnul, ca să-și facă loc în turmă. Pentru că ei nu vin pentru altceva decât pentru ca să sfășie oile. Ah, câtă durere să simte acolo unde „lupii“ își fac loc în turmă. Acolo sunt mușcături, certe, vaiete, ne'nțelegeri, etc. Deci frații mei, examinați cu cea mai mare băgare de seamă pe cei ce intră în turma Domnului. Fiți treji și nu permiteți ca să se furișeze „lupi îmbrăcați în haine de oi“ că Domnul vă cere socoteala pentru aceasta. Și dacă voiți să-i cunoașteți, aceasta să poate foarte ușor. Ei nu au firea pe care o au oile. În vreme ce oile trăiesc în pace și unire, ținta lupilor este numai prada și jaful. Uitați-vă numai cu băgare de seamă și o să vedeți la lupii cât de fioroși le sunt colții. În vreme ce oile pasc pe pășunea Domnului în liniște, lupii apucă ale arăta colții și a și-i rânji către ele. Ei sunt acele persoane din poporul lui Dumnezeu, care sunt todeauna nemulțumite, cari nu adună cu copiii lui Dumnezeu, dar risipesc cele adunate de aceștia, cari nu au cugetul sfințeniei, dar cari sunt gata a sfășia pe alții pentru nimica. Ei nu adună, nu fac, nu umblă și nu trăiesc ca copiii lui Dumnezeu. Vai de turma în care apucă aceștia, Domnul Isus zice că cel ce va intra

prin Ușă „va afla pășune“. Sunt unii cari vin la Domnul și nu află nici o pășune adevărată și sănătoasă. Ei sunt oi cu călbază. Pentru ce? Pentru că nu pasc pe pășunea la care îi conduce Domnul Isus, decât, pasc pe pășunea la care îi conduce vrăjmașul. Ah și câți sunt dintre aceia cari vin la Domnul și se numără printre oile Lui, dar ei nu înceată de a se hrăni cu vorbiri de rău, cu calomnii, lăcomii, sgârcenii, etc. Ori aceasta nu-i pășunea pe care pasc oile Domnului Isus. Pe aceasta pășune pasc oile vrăjmașului. Psalmistul zice: „El mă paște în pășuni verzi, și mă duce la ape de odihnă“. Psalm 23:2. Da, în felul acesta paște El, pe cei ce-L ascultă.

Sunt unii dintre cei ce nu voiesc să pască pe pășunea Lui, ei nu pot sta multă vreme în turma Lui și atunci apucă a dispregui pășunea Sa, zicând că ei nu au găsit nimic bun. Dar tocmai pentru aceea nu au găsit nimic bun, că de adevărul, dreptatea, sinceritatea, pacea și bucuria, cari sunt în pășunea Sa, lor le-a fost scârbă și le-a trebuit altă hrană ca lui Israil; carne în loc de mană. Num. 11:4-6.

Nu putem trece cu vederea însă nici peste păstorii cărora Domnul le-a încredințat să conducă oile. Și dintre aceștia sunt unii cari în loc să umble în jurul turmei, în loc să o ducă pe aceasta la pășuni verzi și ape răcoroasă, ei se pasc pe ei înșiși. Își caută de interesele lor. Le trebuie lapte, lână și brânză, dar lasă oile să meargă în locuri unde se umplu de călbază. Vai de acel păstor care îngăduie păcatul în turma pe care o conduce și care conduce turma în așa fel ca ea să se umplă de călbază. Ezechiel c. 34.

Fraților să fim cu cea mai mare grijă asupra umblărilor noastre că dacă dorim ca în ziua venirii Domnului Isus să fim numărați printre oi, atunci tot oi trebuie să fim și în ziua de astăzi. Să ne ferim de lupi și să ne ferim de a paște pe locuri bolnăvicioase ca să nu suferim de nici o boală, ci curați și sănătoși să putem aștepta pe Domnul nostru, prin care acum ni s'a deschis ușa mântuirii și în curînd ni se va deschide ușa împărăției. I Petru 1:11. Domnul să ne ajute. Amin.

Toma Gh.

„Haidem să trecem dincolo de lac“

Luca 8:22.

Prin mila și ajutorul Domnului m'am apucat a scri acest articol în care am luat ca text cuvintele Domnului Isus când zice ucenicilor Săi: „Haidem să trecem dincolo de lac.“ Sf. Evanghelie ne arată că, în timpul când ucenicii vâsleau din toate puterile, în timpul când corabia se umplea de apă, Domnul dormea. Într'adevăr, pentru ei erau clipe de mari încercări; vârtejul de vânt care s'a pornit pe lac după ce au început ei a pluti, sufla cu atâta putere, încât ei nu i se putură opune. Iar valurile lacului purtate de vânt, deveniră amenințătoare și începură a-și face loc în corabia lor. Pe deasupra tuturor acestor încercări însă, ei erau nelămuriți asupra Domnului care dormea așa ca și când nu s'ar întâmpla nimic. Pentru aceea nu zăbovesc mult ci vin la El și îl deșteaptă zicându-l: „Învățătorule, învățătorule, perim.“ Dar Cel ce a creat totul, Cel ce la al cărui cuvânt se supune totul, se scoală sau se deșteaptă liniștit fără ca să se vadă pe fața Lui nici un semn de spaimă sau groază din cauza celor întâmplate, ceartă vântul și marea și apoi se produce o mare liniște. Apoi întreabă pe ucenicii Săi zicându-le: „Unde vă este credința?“

Scumpii mei cetitori, cuvintele lui Isus tot sună și în ziua de astăzi către toți aceia cari se fac ucenicii Lui. Tuturor acestora El le zice: „Haidem să trecem dincolo de lac.“ Da într'adevăr, noi avem să trecem acest lac și aceasta mare a vieții. Indată ce am luat pe Domnul în corabia vieții noastre, apucă a sufla un vânt năprânic împotriva noastră. Din toate părțile auzim ocări, suntem urși de toți, suntem prigonii de toți, oameni se răscoală împotriva noastră cu tot felul de calomnii, etc. Toate aceste lucruri se silesc ca să arunce valurile lumii acesteia în corăbioara vieții noastre, pentru că aceasta să se cufunde. Ah, de câte ori sermanul credincios trebuie să simțească în călătoria sa acest vânt și aceste valuri cari dau năvală în corabia vieții lui, ca să-i iei pacea, liniștea și bucuria, și să-l înspăimânte ca să-și piardă cumpătul și să nu mai poată vâsli, ca apoi să se înece. Și ce mai mult ne apasă în așa clipe este aceea, când nu vedem pe Domnul la cârmă. Atunci când El într'o altă parte a corăbiei doarme, adică ne lasă pe noi să vâslim prin puterea noastră. Aceste sunt strășnice clipe.

„Haidem să trecem dincolo de lac.“ Așa grăiește Isus. Dacă El așa grăiește însemnează

că și El merge cu noi. Să fie binecuvântat Numele Lui care nu ne lasă să facem singuri călătoria. Mat. 28:20. Furtunile, vânturile, ispitele și valurile bat la inima noastră numai atunci când credința noastră începe a se micșora, atunci când voim să facem ceva prin noi înșine, atunci El voiește să ne arate cât suntem de slabi și neputincioși. În asemenea clipe de desnădejdie nimic nu ne poate salva decât numai El, care e cu noi în călătorie; însă dacă îl deșteptăm. „Doamne scapă-ne că pierim!“ Iată strigătul ce trebuie să se îndrepte spre El atunci când ne aflăm în pericol. Și să fim pe deplin încredințați că El se grăbește în ajutorul nostru, ceartă vânturile și marea sau ispitele cari pe noi ne neliniștesc și în sufletul și inima noastră se produce o mare liniște. Aliluia. Mat. 8:25-26.

Cauza pentru care izbesc în noi valurile și vânturile lumii acesteia este, că ne punem noi unori la cârmă și voim să ducem noi corăbioara vieții, iar pe Domnul îl lăsăm la o parte în corabie. Ni se pare că suntem destul de înțelepți și pricepuți ca să ne conducem, întocmai după cum pescarii din Galileea au crezut că cunosc foarte bine felul cum trebuie să vâslească pe apă, se pricep mai bine decât „tâmplarul din Nazaret.“ Lucrul însă nu a fost așa. Cu toată iscusința lor, nu fuseseră în stare a vâsli împotriva vântului și se văzură neputincioși. Să fie Domnul laudat și mărit care lasă ca noi să trecem prin aceasta școală. Să-L cunoaștem pe El, să știm că ajutorul și scăparea noastră este numai în El și să învățăm ce înseamnă cuvintele Lui când zice: „Puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârșită.“ II Cor. 12:9.

Și acum scumpe cetitorule, dă-mi voie să te întreb: Ai pornit de la țerm (mal) după porunca Domnului? Se află El în corabia ta? Și dacă se află unde stă El, la cârmă sau doarme în altă parte? În fața celor întâmplare cu corabia ucenicilor, grijește că tu numai așa poți să ajungi la celalt țerm, dacă Isus este în corabia ta și dacă îl pui pe El la cârmă. Iar dacă vei căuta să o conduci tu, atunci să fi sigur că vânturile lumii vor sufla cu putere asupra ta iar valurile ei vor izbi apă în inima ta, și tu vei peri. Deci strigă azi la Domnul ca să te conducă și să te salveze. Domnul să-ți ajute Amin.

Drăgan.

LECȚIUNI BIBLICE.

Calendar Septămănal.

Luni în 1 Oct. Num. 6:24-26 Marți în 2 Oct. Colos. 3:5-11
Mer. „ 3 „ I Tesal. 5:19-24 Joi „ 4 „ I Timot. 1:12-15
Vin. „ 5 „ Luca 13:1-5 Sâmb. „ 6 „ Ioan 15:1-11

Duminecă în 7 Octomvrie: Ioan 15:1-16.

Relațiunea noastră cu Hristos.

Cuv. aur. Ioan 15:4.

Relațiunea noastră cu Hristos. În textul lecțiunei noastre Domnul Isus arată că aceea relațiune este între credincios și El, care este între viță și mlădiță. Mlădița numai atunci poate aduce roadă, dacă rămâne în viță. Și credinciosul numai atunci poate aduce roadă, dacă rămâne în Domnul Isus. Mlădița nesănătoasă (care este bătută de grindină sau în a cărei măduvă și-a făcut vermele loc) să taie din viță, și creștinul în a cărei inimă și-a făcut loc pofta păcatului este tăiat din Domnul Isus. Mlădița tăiată se usucă și se pune pe foc. Creștinul tăiat din Domnul Isus pierde orice simț de Dumnezeu și se păstrează pentru focul iadului. Mlădița roditoare se curățește ca să aducă mai multă roadă. Și creștinul credincios se curățește de Marele „Vier“ care taie de pe el cu cuțitul necazurilor și al încercărilor tot aceea care l'ar împiedeca ca să aducă multă roadă. Aliluia. Noi învățăm de aici că numai atunci putem aduce roadă dacă rămânem în Domnul Isus. Și în El numai atunci rămânem dacă facem voia Lui. În cazul că nu aducem roadă, și încă multă roadă, suntem despărțiți de El, și Domnul a zis: „Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic“.

Calendar Septămănal.

Luni în 8 Oct. II Tesal. 3:13-16 Marți în 9 Oct. I Timot. 2:1-7
Mer. „ 10 „ II Timot. 2:1-7 Joi „ 11 „ Iacob 2:1-11
Vin. „ 12 „ Mat. 3:1-10 Sâmb. „ 13 „ Fapte 16:29-34

Duminecă în 14 Octomvrie: Fapte 8:26-40.

Mântuirea credinciosului prin citirea Bibliei.

Cuv. aur. Psalm. 119:97.

Mântuirea credinciosului prin citirea Bibliei. Lecțiunea noastră de astăzi ne arată pe un om care a ajuns la mântuire cercetând Biblia. Dacă famenul acesta nu citea în Biblie și nu avea dorința de a ști și cunoaște cele citite, Filip nu avea ce să-i lămurească și nu-i putea propovădui pe Isus. Așa însă a putut să-i vestească pe Isus și calea mântuirii, iar famenul crezând că Isus este Fiul lui Dumnezeu care S'a

jerfit și pentru el, a fost botezat și a ajuns ca să fie mântuit. Lăudat și mărit să fie Domnul care în chip minunat știe să lucreze și să mântue pe cei ce sunt ai Lui. Noi învățăm de aici să nu neglijăm citirea Bibliei pentru că ea ne arată și descopere pe Cel ce ne-a mântuit, pe Fiul lui Dumnezeu, în care sunt ascunse toate bogățiile înțelepciunii.

Calendar Septămănal.

Luni în 15 Oct. Iacob 1:26-27 Marți în 16 Oct. II Timot 5:14-17
Mer. „ 17 „ Iacob 4:13-17 Joi „ 18 „ Iacob 5:13-18
Vin. „ 19 „ Luca 15:1-10 Sâmb. „ 20 „ Marcu 11:22-26

Duminecă în 21 Octomvrie: Matei 6:1-15.

Condițiunea impusă credinciosului spre a fi ascultat.

Cuv. aur. Rom. 12:12.

Condițiunea impusă credinciosului spre a fi ascultat. În lecțiunea noastră de astăzi învățăm cari sunt condițiunile cari se cer unui credincios care dorește ca rugăciunea lui să fie ascultată de Domnul. Un lucru principal în ascultarea rugăciunii, îl ocupă iertarea. Domnul ascultă numai pe aceia cari știu să ierte pe cei ce le-au greșit lor, iar în cazul când ei nu iartă, nici Domnul nu-i iartă pe ei. Deci atâta timp când cineva pizmuieste pe altul, zadarnice îi sunt rugăciunile. Sunt unii cari stăruiesc mult și totuș nu primesc dela Domnul nimic, și ei tot mereu să întreabă că ce ar fi cauza, când colo inima lor nu este curată de tot. Noi învățăm de aici că atunci când voim ca Domnul să ne ierte pe noi să iertăm și noi pe cei ce ne-au greșit nouă, Luca 17:4.

Calendar Septămănal.

Luni în 22 Oct. II Petru 3:3-10 Marți în 23 Oct. I Petru 2:11-17
Mer. „ 24 „ I Petru 3:8-13 Joi „ 25 „ I Petru 4:12-16
Vin. „ 26 „ Fapte 3:17-21 Sâmb. „ 27 „ Efes. 4:17-21

Duminecă în 28 Octomvrie: Efes. 4:7-32, 5:15-21.

Felul de viață a credinciosului.

Cuv. aur. Efes. 5:18.

Felul de viață a credinciosului. Poporul lui Dumnezeu este un popor sfânt, de aceea credincioșilor nu li este îngăduit a trăi în felul lumii. Ei au devenit făpturi noi în Hristos, de aceea și lupta și dorința lor trebuie să fie a face fapte noi, plăcute lui Dumnezeu. Faptele rele, vorbirile stricate și tovarășiile nelegiuite, trebuie să fie departe de aceia cari servesc lui Dumnezeu. Noi învățăm de aici să umblăm cu pază ca niște înțelepți, nelăsându-ne amăgiți de poftele înșelătoare ale păcatului, că numai în felul acesta vom fi plăcuți Domnului.

Vindecări divine.

Aliluia bunului și prea-iubitului nostru Miel divin care S'e jertfit pe Golgota pentru întreaga omenire, căci Lui I se cuvine toată lauda și slava în veci de veci. Amin.

Prin nemărginita milă pe care bunul Dumnezeu a avut-o față de mine, cu îngăduința Domnului Isus, doresc a aduce la cunoștință frașilor și surorilor precum și tuturor celor ce vor citi sau asculta aceasta revistă, ceea ce a făcut Domnul Isus cu mine. El este Doftorul doftorilor și Domnul domnilor.

Mă numesc Juncan Romulus domiciliat în com. Pecica jud. Arad. Sunt Român și am etatea 36 de ani. Mai de mult timp sufeream grav de o boală lăuntrică care mă chinuia cumplit și se muta prin corp. Am căutat vindecare cercetând și urmând pe la diferiți doftori din Pecica, dar nu am primit. În urmă cu câteva săptămâni, venind la credința adevărului în Domnul Isus, m'am încredințat Lui. În

ziua de 10 Iunie venind la rugăciune la Felnac, stăruind în rugăciuni cu frașii până după masă, având și pe fr. Olariu Mihai în mijlocul nostru, am cerut fratelui să ne facă ungerea conf. Iacob 5:14 (fiind noi mai mulți bolnavi). Fr. a început a ne face ungerea rugându-se pentru boală prin punerea mâinilor. Eu deodată m'am pomenit că boala a încetat a mă mai dura. Aliluia mărit și glorificat să fie Domnul nostru Isus Hristos împreună cu Tatăl care m'a vindecat de aceasta putere (duh rău). Tatăl să fie proslăvit prin Fiul, că El și astăzi tot acela este care a fost pe timpul apostolilor și lucrează și în zilele noastre după cum a lucrat atunci cu diferite puteri, semne și minuni, întărind mărturia pe care o dau servii Lui cei adevărași cu lucrurile arătate la Matei 10:6-8.

El să fie mărit și proslăvit în toate. Amin.

Juncan Romulus. Pecica-Arad.

În ziarul „Lumea și Țara“ No. 29 din 22 Iulie 1934, a apărut un articol despre vindecări, pe care

il reproducem așa după cum se găsește scris în acel ziar, fără a-i face nici un comentariu :

O întâmplare minunată în com. Odvoș.

Ni se scrie, că femeea Persida Balan din comuna Odvoș, care a suferit aproape opt ani de dureri grozave, fără a se fi putut vindeca cu niciun doftor, măcar că s'a cautat și cu raze Röntgen, și s'a lăsat și operată, — și-a pus în gând nu de mult să chieime în ajutor pe doftorul tuturor sufletelor, pe Domnul Isus Hristos. Ea s'a dus astfel în seara

zilei de 15 Iunie la rugăciunea de seara a penticostalilor și rugându-se ferbinte și cernd ajutorul Domnului, — a simțit deodată că se face sănătoasă și că o părăsește durerea, vindecându-se cu desăvârșire. Întâmplarea aceasta minunată ne dovedește, că cel mai mare doftor de pe lume tot Domnul nostru Isus Hristos este, căruia laudă și mărire i se cuvine.

Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duh Sfânt în următoarele locuri: În jud. Mureș, com. Deda 2 suf., Band 4. În jud. Bihor, în com. Copăcel 9, Poiana de Copăcel 6. Tășad 10, În jud. Caraș, în com. Faratic 15, Berzovia 13, Potoc 2. În jud. Arad, în com. Șicula 5. Păuliș 5, Cuvin 2, Timișoara 1. Aliluia Domnului Isus! Amin.

Încunoștințare.

În cele de mai jos publicăm cu numele pe toți aceia cari au avut abonată rev. „Credința Apostolică“ și au achitat costul abonamentului. Facem aceasta pentru a înconjura spesele mari cari ni se cer spre a răspunde la toți aceia cari ne întrebă. Deci iată cei ce au achitat :

Nicoară G. 50 lei, Marfa Voitișcaia 50, Prutner 50, Ana Alischer 50, Sora Ionescu 50, Dietinger T.-șoara 50, Dela Tirimia 50, Valea largă 80, Ana Ionescu 25, Gr. Verlan Reșița 50, M. Silvășan Rîude-mori 50, Veta M. Zamfir 50, V. Gașpar 100, Nișu Gavril Vicov--de-sus 150, Adam Reșița 200, Jeleşneac L. Cet. Albă 50, V. Gușijă Fundul-Moldovi 50, Sf. Ioan Ungurei 50, Regina Bolu București 100, Florian Iernut 200, N. Mezin Giulvăz 150, Mara S. Cet. de baltă 50, Verercă Onoai 50, Gh. Purvș 50,

Dtru Stepan Birchiș 125, P. Boldea Biniș 50, Băndusilă I. Reșița 50, I. Pătrânjan 100, Dela fr. Bodo-dea 100, Nichol U. S. A. 99, Debr. Ioan Vama 75, I. Păncăricean Argentina 100, I. Păncăricean Gelen-gie 50, S. Periat Gelen-gie 50, Gh. Ghețea Argentina 100, I. Bulgar Berzovia 50, I. Dobre Dognecea 50, C. Maistor Voiteg 50, Neagu P. Soceni 50, Mies A. Tătărlana 50, Subulescu P. Mănăstire 50, Gabor P. Brusturi 50, Werkman F. Lunca-de-jos 50, S. Popoescu Colceag 75, Țunea Ioachim T.-șoara 100, Salbeștin L. Cavarani 50, Gh. Cernea 40, Gh. G. Puha Bilca 100, Aștelean G. Sân. Mih. Român, 50 lei.

Rugăm pe toți cei ce au reștanță, fie dela „Credința Apostolică“ fie dela „Cuvântul Adevărului“ să se silească a o achita de urgență la administrația rev. „Cuvântul Adevărului“.

Administrația.